

Beleiringsparl paa 60—70 Stykker Positionsskylts, som kan følge med Feltthæren, vil være tilstrækkelig for en energisk og kyndig Angriber." Det ses heraf, at man fra den modsatte Side frygter for det hurtige, voldsomme Angreb, som kunde bringe Fæstningen til at falde i meget kort Tid. Flertallet indvender lige overfor dette sidste Mindretal, at selv om man kun havde en enkelt fast permanent Forsvarslinie, maatte der dog alligevel være en stor Mængde feltfortifikatoriske Anlæg foran. Man maatte forvare Forterræinet, og det vilde da blive meget besværligt, naar saadanne Værker ikke vare anlagte som permanente; derfor vender Flertallet altsaa tilbage til den sædvanlige Ordning med en dobbelt Forsvarslinie. Det er nu ogsaa sandsynligt, at det vilde være urimeligt at vente, at vi her til Lands, naar vi havde at gjøre med Anlæg af en saadan Størrelse, som her er Tale om, skulde kunne forlade de faste Typer og Planer for saadanne Anlæg, som ere anerkjendte andetsteds, nemlig Nødvendigheden af den dobbelte Linie.

De Indvendinger, som Flertallet i sin Betænkning fremsatte mod Projektet i Fjor, gaa, som ærede Medlemmer ville erindre, ingenlunde ud paa, at et Fæstningsanlæg om Kjøbenhavn ikke skulde kunne lade sig udføre. Det havde vi aldrig nogensinde negtet. Der som der blev stillet den Opgave for enhver Pris at gjøre Kjøbenhavn til en Fæstning, kunde det naturligvis gjøres, ligesaa vel som ved enhver By i Europa, men vi have kun søgt at vaarvise, at den Plan, Regjeringen havde fremsat i saa Henseende, ikke fremtraadte som den endelige Afslutning, den fuldstændige Befæstning, men med Nødvendighed forudsatte en videre Udvikling, og det var det, som man gjennem forskjellige Detailbetragtninger i Fjor søgte at oplyse. Det er disse Enkeltheder, som nu atter ere blevne gjorte til Gjenstand for Kommissionens Overveielser, og naar den høitærede Minister søgte at drage den Slutning af Kommissionens Udtalelser, at de havde afkræftet og modbevist Flertallets Udtalelser, tror jeg at skylde, selv med Frygt for, at man ikke har den tilstrækkelige Interesse for Detaillerne, at oplyse dette ved nogle Bemærkninger angaaende Fæstningens Detailler, saaledes som den foreligger fra Regjeringens Side, og jeg skal da følge den Vej, som den høitærede Minister anviste. Angaaende Forsvaret fra Søiden blev der i vor Betænkning i Fjor fremsat den Indvending, at der fandtes nogle Steder, og det særlig i det Løb, som kaldes Svælget, hvorfra Kjøbenhavn kunde beskydes, uden at der fra de foreslaaede Værker kunde rettes en

virkelig afværgende Modstand derimod. Denne Indvending er nu anerkjendt saa vel af Kommissionen som ogsaa af den høitærede Minister paa den Maade, at der til Beflydning af Svælget er foreslaaet anlagt et nyt Rystbatteri ved Kastrop, der skulde føre, ikke som tidligere Værker to 14" Kanoner, men fire 14" Kanoner, og disse Kanoner skulde tages fra Strickers Batteri, der ligger nordligere, og fra Maglebylillefortet, der ligger sydligere. Paa den Maade opnaar man altsaa en stærkere Beflydning af Svælget og imodgaar altsaa den Indvending, som Flertallet fremkom med. Det er indrømmet; men hvorfor har man da tidligere lagt Maglebylillefortet dermed saa langt mod Syd? Ja, det angives for os at være, fordi man ogsaa vilde, at Dragor Havn skulde kunne virksomt beskydes af panterbrydende Skylts for at afværge, at en Fjende skulde kunne gaa i Land der. Dette er altsaa opgivet, idet man har taget Maglebylillefortet bort og flyttet det panterbrydende Skylts en halv Mil længere mod Nord. Jeg antager, at Konsekventsen vil blive, at man kommer til den Erkjendelse, at naar man flytter Fortet en halv Mil længere mod Nord, maa man paa den anden Side anskaffe et nyt Fort, hvor man har tænkt sig det gamle Fort liggende. Saa siger Kommissionen derimod, at med denne Kættelse af Planen vil den ansæ det hele Forsvarssystem for forsvaret, vel at mærke, naar der ikke indtræder saadanne Eventualiteter som, at Pantseret forstærkes, eller Kanonerne kunne anbringes paa en anden Maade, saaledes at de kunne skyde med høiere Elevation. Deraf opstilles der saa en udførlig Beregning over Bombardementsgrændsen fra Søiden, og man mener at kunne blive staaende ved den ogsaa af den høitærede Minister angivne Grændse af 12,000 Alen. Og ikke destomindre oplyses der af Kommissionen, at selv de 14 Tommers Kanoner paa Forterne skyde med en Elevation, der meget godt kan bruges til Sø, paa 16,300 Alen, nemlig med en Elevation af 18 Grader, og den Elevation, der anvendes til Sø, oplyses at være nemlig 10—20 Grader, og saa er det, at der i Betænkningen siges, som jeg anførte før, at Søofficerer rigtignok ikke tro, at der kan anvendes Elevation udover 20 Grader til Sø, men det har man altsaa i Kommissionen kun paa anden Haand, og de 18 Graders Elevation vil jo ogsaa være tilstrækkelig. Forøvrigt er saa Søforsvaret baseret paa, at intet fjendtligt Skib skal kunne lægge sig nærmere end 8,000 Alen fra Forterne, og det Hele baseres paa, at 16 Tommers Pantser kan gjenemskydes paa